

Samsíða heimar

Parallel Universes

Ingibjörg Jónsdóttir

Hafnarhús

18. september 2008 – 11. janúar 2009

Þræðir úr samræðum við Ingibjörgu Jónsdóttur um samsíða heima og afstæðan tímaás

1 Samsíða heimar

Litli ljósþráður, við skiljum harla fátt. En vonin um að eygja mynstrin í uppsprettu alls og tengja hið augljósa við ómöguleikann, sú von varpast inn í drauma okkar.

Á kvöldin spilar snillingurinn á fiðluna sína og lætur hugann reika eftir rökflækjur dagsins.

Minningarbrott um von og uppgjöf, hring eftir hring, von og uppgjöf, varpast inn á sjónsvið okkar. Innan úr finofnum felligum tímans berst hljómur, örmynd af fingri á fiðlustreng. Smám saman framkallast hugsun um að þræðir úr ljósi myndi munstrin sem við erum í, munstrin sem skapa skynjunina, í nýfæddum viddum hennar.

Vísindamenn, listamenn og einstaklingar sem þrá lausn undan karllægri rökvisi þekkingarinnar, undirbúa komu ljóssins inn í skilninginn. Samsíða skynjun á ólíkum sviðum inni í svartholum þekkingar okkar.

Ljósíð fer eftir öðrum rásum en þeim sem guðsóttinn og allur lamandi ótti hefur grafið ofan í hold okkar og hugsun. Þegar óttanum sleppir opnast ó milli skynsviða, hugsunar og atburða sem við höldum að væru aðskildir.

Spólurnar hrökkva úr vefstólnum sínum, sjálflýsandi kátar. Þær lenda í munstri sem margfaldar sig og flæðir inn í myrkrið. Hendur snúa upp á og ofan af snældunum. Ljósþræðirnir eru við að flækjast og verður að sleppa af þeim takinu og treysta.

Leiðirnar liggja eitthvað, litli ljósþráður, þú kannski veist hvert en mér er það hulið.

Við þráum að komast á annan stað, þegar við rötum í ógöngur. Við þráum að láta okkur berast, við hreyfingu sem er léttari en við sjálf. Komast í snertingu við hugrekki annarra og þrá. Rata eftir endurskini annars tíma, út úr rangölum hugsunarinnar. Við

itrekað endurskin, þegar minningarbrottin lýsast upp, er leiðin um svartholin umvafin undrun og hljóðfæraleik.

Leiðir okkar lýsa í myrkri og við getum hlegið, litli ljósþráður, af rökflækjunum og því hvernig við settum hugsun okkar mörk, af ótta við fimann og takmarkaleysið.

Strengir skilningsins eru endurstilltir. Úr nýjum hljóðum streyma þræðir og mynda uppistöðuna í ljósmunstrum samsíða heima.

2 Afstæður tímaás

Fylli rými mitt af tímaásum: um þróun mannsandans, sögu tónlistarinnar, sögu læknávisindanna, eðlisfræðinnar, póst- og samgönguleiðanna, uppruna og þróun handverksins, andstöðunnar og andlegra og afar æsandi uppfínninga, um hugmynda- og listasögu 21. aldarinnar, þróun tíðarandans. Innan um alla þessa ása um það risastóra í heiminum er einn sem er hlutfallslega of stór í herberginu miðað við hina, einn um það sem er lítið. Á þeim þéttofna tímaási má sjá atburði sem skipta engu máli en sem skiptu samt öllu á sínum tíma; þeir atburðir eru það aðrir góðum ásetningi, von og vonbrigðum, vandvirkni og óraunsæi, ást og reiði og undrun og örvæntingu, tárur og hlátri.

Uppákomurnar í lífinu, þeim er stungið upp undir og ofan í vefinn. Minningar úr svartholi ofnar við atburði annars staðar og annars tíma og stundum er svo þétt ofið að varla má greina eitt frá öðru, lítið frá stóru, mikilvægt frá ómerkilegu. Og eftir því sem nákvæmar er farið ofan í vefinn, virðist framvinnan vera fjarstæðukenndari. Ímyndaðir atburðir og raunverulegir eru ýmist afmarkaðir af eðlisfræðilegum fordómum, eða þeir flæða inn í hver annan og erfitt að greina nokkuð að nema mjög abstrakt. Því strengirnir sem halda uppi vefnum virðast vera á stöðugri hreyfingu: ómur, einkennileg lýkt. Svo skrítið að eftir því sem hreyfingin verður meiri þá kemur hraðar í ljós hvað skipti máli. Eins ómögulegt og það var að reikna út hvað það mögulega gæti verið sem skipti

Threads from a conversation with Ingibjörg Jónsdóttir about parallel universes and a relative timeline.

máli þegar fram liðu stundir. Það var samt alltaf augljóst, en í annarri vidd, við hliðina á atburðunum, vidd sem var samvaxin lögmálum um orsök og afleiðingu.

Fingerðar samvaxnar himnur viðburða sem smám saman mynda uppistöðu einhvers sem hægt er að tala um án þess að þurfa að getla eða gráta. Þegar þéttleikinn í vefnaðnum nær hámarki samkvæmt einhverju lögmáli, þá brotnar útreiknanleikinn upp / niður og óreiðan tekur við, hrikalegt óstöðvanlegt flæði. Þar til strengirnir eru stilltir á nýjan leik. Þvílík mistök að setja fingur á titringinn og stöðva hann. Og þvílík mistök að halda að hægt sé að horfa fram hjá hreyfingunni og halda að stöðugleikinn sé dauði. Vefurinn sem strengirnir halda uppi er á stöðugri hreyfingu og tímaásinn sem hann myndar er tilraun til að skilja hlutföllin á milli myrkurs og ljóss, skilja tengslin á milli hugsunar minnar, skynjunar og hreyfingar heimsins.

— Oddný Eir Ævarsdóttir

1 Parallel Universes

Little thread of light, we don't know much. Yet the hope of glimpsing the patterns in the wellspring of everything, of linking the evident to the impossible, that hope projects itself into our dreams.

In the evenings the genius plays his violin and lets the mind wander through the conundrums of the day.

Scattered memories of hope and surrender, round and round, hope and surrender, project themselves into our field of vision. Out of finely-woven folds of time comes a sound, a micro-image of a fingertip on a violin string. Gradually a thought develops: that threads made of light form the patterns we are in, patterns that shape perception in its newborn dimensions.

Scientists, artists, and individuals who desire release from mannish logical bounds to knowledge make way for light in understanding—a parallel sense of unlike fields in the black holes of our knowledge.

The light travels by channels other than those which the fear of God and all paralyzing dread have dug deep in our flesh and thought. When the dread lets go, openings appear between thoughts, sensory modalities, and events that we believed to be separate.

The spools pop off their loom, luminously happy. They fall into a pattern that multiplies itself and floods into the darkness. Hands wind and empty bobbins. The threads of light are bent on tangling and there's nothing to do but let go and trust them.

The paths tend somewhere, Little thread of light. Maybe you know where, but it's a mystery to me.

We long to arrive somewhere when we've lost our way. We long to be born along in a movement lighter than ourselves. To make contact with the courage and yearning of others. Find a way out of the corridors of thought by following the reflections of another time. On prolonged reflection, as those scattered memories begin to glow, the path among the black holes runs through wonder and sympathy.

Our paths light up in darkness, Little thread of light, and we can laugh at the conundrums and the limits we impose on thought for fear of time and limitlessness.

The strings of understanding are in tune again. From new sounds threads stream and form the warp in light-patterns of parallel universes.

2 A relative timeline

May my space be filled with timelines: showing the evolution of the human spirit, the history of music, the history of medical science, of physics, postal and travel routes, the origin and development of handicraft, of opposition and of the spiritual and of highly exciting inventions, the intellectual and artistic history of the twenty-first century, the development of zeitgeist. Amid all these lines showing the enormities of life,

there is one that is too big in proportion to the others in the room: the one showing the little things. This densely-woven timeline shows events that make no difference yet made all the difference in life at the time these are events bathed in good intentions, hope and disappointment, sober care and disregard for reality, love and anger and wonder and despair, tears and laughter.

The happenings of life, they're tucked under and over in the weave. Memories from a black hole woven with events from another place and time, sometimes so densely that you can hardly tell one from another, big from small, important from trivial. And the more closely the weave is examined, the more implausibly it advances. Imaginary and real events are either roped off by the prejudices of physics or they intermingle, becoming indistinct to all but the most abstract analysis. For the strings warping the weave seem to be in constant motion. Echo, an uncanny smell. So strange: the greater the movement, the more quickly what matters comes to light! As hopeless as it was to predict what might just matter as time went on. All along what mattered was apparent, but only in another dimension, alongside events, a dimension entwined with laws of cause and effect.

Delicate entwined tissues of events that little by little form the warp of something possible to talk about without barking or crying. When the density of the weave reaches its maximum according to some law, then improbability breaks up and chaos takes over, a terrifying unstoppable flood. Until the strings are tuned anew. What a mistake to put a finger down and damp the vibration. And to overlook the motion, to take stability for death. The weave warped by the strings is in constant motion and the timeline that the weave describes is an experiment in understanding the proportions of darkness to light, in understanding the ties between my thought, perception, and the motions of the universe.

— Oddný Eir Ævarsdóttir

Ingibjörg Jónsdóttir (f. 1959) útskrifaðist frá Myndlista- og handiðaskóla Íslands árið 1980. Hún stundaði framhaldsnám í Mexíkó 1978 – 79 og við Skolen for brugs-kunst í Kaupmannahöfn 1983 – 84. Hún hefur haldið einkasýningar og átt verk á sýningum hér heima, í Evrópu og Bandaríkjunum. Innsetning Ingibjargar vísar til hugmynda manna og upplifunar af tíma og rými, en sækir efni og aðferðir í heim vefnaðar.

Sunnudag 5. október, kl. 15

Listamannsspjall Ingibjörg Jónsdóttir ræðir um innsetningu sína við sýningarstjórnann Hafþór Yngvason, safnstjóra Listasafns Reykjavíkur.

Opíð Opening hours

Hafnarhús Tryggvagata 17, daglega/daily 10–17

Fimmtudaga til/Thursdays to 22

Kjarvalsstaðir Flókagata, daglega/daily 10–17

Ásmundarsafn Ásmundur Sveinsson Sculpture Museum, Sigtún

1.5.–30.9. daglega/daily 10–16

1.10.–30.4. daglega/daily 13–16

Ókeypis aðgangur

Free admission

Hafnarhúsið er opið til kl. 22:00 öll fimmtudagskvöld.

Fjölbreytt dagskrá.

All Thursdays Hafnarhús is open until 10 p.m.

Diverse events.

Ingibjörg Jónsdóttir (b. 1959) graduated from the Icelandic College of Art and Handicrafts in 1980. She furthered her studies in Mexico (1978–79) and at the School of Decorative Art in Copenhagen (1983–84). She has exhibited in solo and group exhibitions in her native Iceland, Europe, and the United States. With this installation, Jónsdóttir explores human conceptions and experiences of time and space, using materials and methods from the world of weaving.

Sunday 5 October, 3 p.m.

Artist's Talk Ingibjörg Jónsdóttir.

Alla sunnudaga kl. 15 er leiðsögn um sýningar á Kjarvalsstöðum og í Hafnarhúsi.

Hægt er að panta leiðsögn fyrir hóp.

Hægt er að fá leiðsögn á erlendum tungumálum.

Í boði er táknmálastúlkun við sunnudagsleiðsögn; panta þarf túlkun með viku fyrirvara.

Guided tours in English available upon request.

Guided tours in English Wednesdays at 11 a.m. at

Kjarvalsstaðir.

Upplýsingar / Info: fraedsludeild@reykjavik.is

